

సార్లు యే పని జెప్పరో! జంటలుండాలే. నీ వొక్కనితోటి యేడైతదే ముసలోడా? అన్నడు సూరడు.

“అయ్యో. ఆరం నంది పని లేకవాయే. గుడిసెల పొద్దుండాకా యేం జేద్దా! యెంచర్ల పన్నెతే యేంది. నేను జూడనిదా. జేయ్యనిదా. నా పని నేనే జేత్త. ఓ దమ్ము గడ్డపారేత్తా. ఓ దమ్ము తట్టెత్తుకుంట. ముసలో డంటివేందిరా? పనిల యేనాడన్న సాయమడిగితివా నిన్ను. జేయకుండ తప్పించుకుంటినా? పని రానిదే గిడి దాకా అచ్చిన్నారా? నిన్నియాల నా ముందు పుట్టి పెరిగి తివి. నాకే జెప్పవడ్డివేందిరో.” అని జరంత కోపంగ అన్నడు.

మధ్యల నర్సిగాడు కలగజేసుకుంటు.. ‘ఓ మావా నువ్వేడ జేత్తావే గా పని. పెద్ద సారు సూత్రే మూసలోన్ని పట్టుకచ్చినరని మా మీద కోపమైతడు. యెనిమిద్రోజుల

పని. నీ వల్ల కరబే చేసుకోవాలన్నా?’ గద్దించి అన్నడు.

పక్కనుంచి యిందంతా యింటున్న మైసడు..

‘యేందిరా గప్పటినుంచి సూత్తాన్న. పెయ్యి గులగుల వెడ్డుండా? గాడ్డి కొడుకా. నువ్వేమన్ను వశ్యీనివారా. శేత నైన వోలే ఇద్దరు జేసే పని వొక్కనివే శెత్తాన్నవావా?’ అని నర్సిగాని మీద గరమైంది.

మధ్యలోచ్చిన సూరీగాడ్డి గూడా.. ‘ఊకో బాడకమ్. భలే మాట్టడతాన్నవ్. కులపోడూ. మనల్ని నమ్ముకొని వొచ్చిండు. ముసలోడు అత్తాంటే యెనకేసుకచ్చేది వొయ్యి.. పరాశాలక్షన్నవ్.’ అనంగనే నాల్య సర్కుకు న్దురు సూరడూ, నర్సిగాల్లు.

‘నీ యవ్వ. యెవడేమంటడే సూత్తా. న్వుతే దావే పెద్దయ్య.’ అని మైసడు అనంగనే.. మల్లడు మొఖాన యెన్ని నీళ్లు కొట్టుకుని తువాళ, గడ్డపార అందుకుని

పయనమైండు.

యెంచర్లకి వొంగనే సూపరైజరుకి దూరం నుంచే వో నమస్తే కొట్టిను కులపోల్లు. అంతా వొక్క కాడా కూడిను. పనిముట్లు శేతవట్టి పని షురు చేసిను. భూమికి పలుగుడు వడుతున్నట్టు యెండ మోరంగా మండవట్టింది. ఇయ్యేవీ వట్టనట్టుగా మోగోళ్లంతా గట్టె మ్మటి గడ్డపారేసి తప్పుతును. ఆడోళ్లంతా తట్టల్లో మట్టి నింపి శెట్లు వెట్టే సోట పోస్తును.

గోశి సర్కుకుంట గడ్డపారేస్తున్న మల్లని నల్లటి పెయ్యి మీద.. శెమట నీరు నిగినిగ మెరుస్తాంది. సూత్తుండంగనే యెండ నడినెత్తికచ్చింది. గప్పటికే అల్లిపోయిన కులపో ల్లంతా అన్నానీకి దిగిను. ఉప్పీసిన గంజన్నుల ఉల్లిగడ్డ, నిమ్మ తొక్కేసి జారుతును.

‘రావే పెద్దయ్య. సల్లబండి, ఇంత తిందువు’ అని మైసడూ, ఇంకొంతమంది పిలిశినా.. ఇంకలైతలేదంటూ మల్లడు వోలే. పనిగాకుంటే పెద్దసారు గరమైతడని వొంట్లోని పాణవంతా తీసి మట్టిగడ్డ తప్పుతనే ఉన్నడు.

మల్లనికి ఆకలి మీదకన్నా.. మనపని మీదకే పాణం గుంజుతాంది. ‘గుడిసెకప్పుడు వొవాలిన్నీ. అనికింత డబ ల్రొట్టే వెట్టి, మందుగోళి యెప్పుడెయ్యాలిన్నీ’ అన్న బాధే మనసుల మెదులుతాంది.

మల్లని పాలుకొచ్చిన పని సగం గూడ ఐతలేదని దూరం నుంచి జూస్తున్న కులపోల్లు అనుకుంటును. అటుపక్క పని ఐపోవుడు సంగతి పక్కన వెడ్డే. తిండి లేక ముసలోని వొంట్లున్న వోపిళ్లెతే ఐపోవచ్చింది.

గట్టిగా వొక్క తప్పుడు తప్పిన మల్లని గడ్డపారకి వో బండరొతు తల్లింది. గడ్డపార మొన వంకరై, శేయి జారి కిందవడ్డది. అటినక కాలూశేయిలు వణికి ముసలోడు గూడా వొక్కపారిగా కూలవడ్డడు.

“అయ్యో.. మల్లయ్య మావా కింద పడ్డడురా” అని తినే సద్దని పక్కనేశి పురికొచ్చిరు కులపోల్లు.

మల్లన్ని లేపే, పక్కకు కునవెట్టే పనిల కొంతమం దుంటే, ముసలోడ్డి తోలుకన్నే గిట్టనే వుంటదని సూరీ గాడు, నర్సిగాడు అన్నరు. ఆళ్లంతా వొక్కకాడ మూగేసరి కల్లా సూపరైజరు అటొచ్చిండు.

“కూలికచ్చి అందరూ వొక్కకాడ గూడి ముచ్చట వెడ్డు న్నారా?” అని గురుగా జూసించు. పని మజ్జెల బండె శ్లీన ఇషయం గమనించిండు. ముసలోని గోస తెల్పాకుని అయ్యో పాపం అనుకుండు.

‘వో ముసలోడా, గీ పనికొప్పివి. నీతోని యేడైతదే. యీళ్లంతా రక్తం మీదున్నరు. నీ వల్ల గాడుగాని, రేపటి సంది మాకు నీ అసోంటి జీతగాడొకడు గావాలే. యెంచర్ సుట్టూ శెట్లు వెడ్డరు. రోజూ వొచ్చి ఆటికి నీళ్లు వట్టాలే. నెలకు పదిహెనొందలిస్తం. జేరుతవా పనిల?’ అన్నడు సూపరైజరు.

ఆ మాటతో మల్లని కళ్లల నీళ్లగాలే. కడుపు నిండినట్ట యింది. దేవుడా, నా పోరన్ని సల్లంగా సూశినవ్ అని మనసుల మొక్కుకున్నడు. ‘గట్టనే అయ్యో. నీ బంచాన్. రేపట్టుంచి పనిలకొన్న. జెప్పిన పని జేస్తా’ అని సూపరై జరో అన్నడు.

ఆ మాటలకు మైసడు, ఆని పెళ్లాం, యింకొంత మంది కులపోల్లు మన్ను సంబురపడ్డరు. సూరీగాడు, నర్సిగాడు మాత్రం మూతి తిప్పుకున్నరు.

మల్లడు పన్నులున్న యిషయమిని.. “సరేగానీ నాతో టీరా. మా పెద్ద సారు ఆఫీసు రూము కాడా యింత కూడు తిని కడుపు సల్ల జేసుకుండువు” అన్నడు సూపరై జరు.

పెద్దొళ్లు పిలిశిరు, యెళ్లకపోతే యెట్లా అనుకుండు

‘నమస్తే తెలంగాణ, ముల్కన్నూరు సాహితీపీఠం సంయుక్తంగా నిర్వహించిన ‘కథల పోటీ-2023/24’ లో రూ.5 వేల బహుమతి పొందిన కథ.